

ÜLESTÕUSMISAJA V PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Ap6 ,1-7)

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Neil päevil, kui jüngrite arv üha kasvas, hakkasid kreekastunud juudid nurisema heebrea keelt kõnelevate juutide üle selle pärast, et nende lesed olid igapäevasest abiandmisest kõrvale jäetud. Siis kutsusid kaksteist kokku jüngrite kogu ning ütlesid: “See ei ole hea, kui meie peaksime Jumala sõna kõrvale jätma ning hakkama hoolt kandma toidulauas teenimise eest. Sellepärast, vennad, valige endi seast seitse meest, kellel on hea kuulsus ja kes on täis vaimu ning tarkust, et me võiksime nad ametisse seada. Aga meie ise tahame jääda palve ja sõna teenimise juurde.” See kõne oli tervele kogudusele meelt mööda, ja nad valisid Stefanose – mehe täis usku ja Püha Vaimu – Filippuse ja Prokorose, Nikanori ja Timoni, Parmeni ja Nikolaose, juudiusku pöördunud antiooklase. Need mehed toodigi apostlite ette, ja kui nad olid koos palvetanud, panid apostlid neile oma käed peale. Aga Jumala sõna levis ja jüngrite arv Jeruusalemmas kasvas suuresti, ning ka hulk preestreid võttis usu vastu.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps33 ,1-2. 4-5. 18-19. R:22)

R: Issand, olgu sinu halastus meie üle.

Hõisake Issandas, teie õiged,
vagadel on kohane laulda kiituselaulu.
Kiitke Issandat kandlemänguga,
kümnekeelse naabliga mängige temale.

R:

Issanda sõna on õige,
Tema tegudele võib loota.
Tema armastab õigust ja õiglust,
Issanda heldus täidab maa.

R:

Vaata, Issanda silm on kõigi nende üle,
kes teda kardavad ja ootavad tema heldust,
et ta vabastaks nende hinge surma küüsisist

ja hoiaks nad elus näljaajal.

R:

(Teine lugemine 1Pe2 ,4-9)

Lugemine püha apostel Peetruse teisest kirjast:

Tulge Issanda Jeesuse – elava kivi – juurde, kes küll inimeste poolt on kõlbmatuks arvatud, kuid kes Jumala silmis on äravalitud ja hinnaline. Laske ka endid ehitada elavate kividenä vaimseks kojaks – saage pühaks preesterkonnaks, tooma vaimulikke ohvreid, mis on Jumalale meelepärased Jeesuse Kristuse kaudu. Sest pühakiri ütleb: “Vaata, ma panen Siionisse kivi – äravalitud, igavese nurgakivi, ning see, kes temasse usub, ei jää iial häbisse.” Teile, kes te usute, on see auks; uskmatuile on see aga kivi, mille hooneehitajad on minema visanud. Ometi on see saanud nurgakiviks – komistuskiviks ja pahanduse kaljuks, mille otsa nad komistavad, kuna nemad ei pane tähele Jumala sõna – seepärast saabki neile just niisugune osa. Aga teie olete valitud sugu, kuninglik preesterkond, püha rahvas, pärisrahvas, et te kuulutaksite tema vägevatest tegudest. On ju tema see, kes kutsus teid pimedusest oma imelise valguse juurde.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 14,6)

Halleluuja. Mina olen tee ja tõde ja elu.

Keegi ei saa minna Isa juurde teisiti kui minu kaudu. Halleluuja.

(Evangeelium Jh14 ,1-6 -12)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal ütles Jeesus oma jüngritele: “Teie süda ärgu kartku. Uskuge Jumalasse ja uskuge minusse. Minu Isa majas on palju eluasemeid. Kui see nii ei oleks, kas ma siis oleksin öelnud: mina lähen teile aset valmistama. Ja kui ma olen läinud ja teile aseme valmistanud, tulen ma jälle tagasi ja võtan teid enda juurde, et teiegi oleksite seal, kus olen mina. Ja sinna, kuhu ma lähen, sinna teate teed teiegi.”

Toomas ütles talle: “Issand, me ei tea kuhu sa lähed, kuidas me võiksite tunda seda teed?” Jeesus kostis vastuseks: “Mina olen tee ja tõde ja elu. Keegi ei saa minna Isa juurde teisiti kui minu kaudu. Kui te oleksite tundnud mind, siis te tunneksite ka Isa. Ja te tunnete teda juba nüüd ning olete teda näinud.”

Filippus ütles talle: “Issand, näita meile Isa ja me jääme rahule.” Jeesus kostis: “Nii kaua aega olen ma teie juures ja ikka pole sa mind ära tundnud, Filippus? Kes on näinud mind, see on näinud Isa. Kuidas võid sa öelda: näita meile Isa? Kas sa siis ei usu, et mina olen Isas ja Isa on minus? Neid sõnu, mis ma teile räägin, ei kõnele ma iseenesest, vaid Isa, kes on minus, teeb oma tegusid. Uskuge mind, et mina olen Isas ja Isa on minus. Aga kui te mind ei usu, siis uskuge kasvõi üksnes mu tegude pärast. Tõesti, tõesti ma ütlen teile: kes usub minusse, see teeb neidsamu tegusid mida mina teen, ja teeb neist suuremaidki, sest mina lähen Isa juurde.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord pidas üks preester koolis usuõpetuse tundi ja rääkis lastele pärispatust. Ta seletas: “Üsna varsti pärast seda, kui Jumal lõi maailma ja esimesed inimesed, Aadama ja Eeva, tuli madu ja ahvatles Eeva pattu tegema...” Seepeale kargas üks poiss püsti ja hüüatas vihaselt: “Kuidas nii! Ja meie peame nüüd ühe lolli naise patu pärast kõik kannatama! Tema võttis õuna, las tema nüüd ise kannatab. Mis on meil sellega tegemist!”

Lapsesuu jääb lapsesuuks. Lapse aju funktsioneerib selles arengujärgus sageli nii, et kogu pildist tõmmatakse otse ja julgelt välja üks, vahel üsna ootamatu detail. Laps ei oska näha konteksti ega teha üldistusi, ta ei oska näha, et ta ise teeb iga päev täpselt samasuguseid valesid valikuid. Niisugune lähenemine annab harva olukorrale õige hinnangu. Seda ei tohiks meie, täiskasvanud, unustada, ega ise lapse kombel käituda.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, tänane evangeelium tuleb vaimulikule tuttav ette kui üks üsna sageli matustel kasutatav kirjakoht. Jeesus jätab oma jüngritega hüvasti ja lohutab neid: “Minu Isa majas on palju eluasemeid. Kui see nii ei oleks, kas ma siis oleksin öelnud: mina lähen teile aset valmistama...”

Laps küsiks seepeale muidugi kohe, et missugused need asemed on? Kas taevas on ühepereelamud nagu vanaemal, või linnakorterid nagu meie perel, või hoopiski palju õhkmadratseid ja magamiskotte maas lõkke ümber nagu suvel lastelaagris, või siis magamispesad nagu kutsul ja kiisul? Aga selline küsimus, kuigi väga piltlik, ei taba siiski ilmselt Jeesuse poolt öeldu mõtet. Taevased reaalsused ei ole meie omadega võrreldavad.

Paraku kõlab Jeesuse kinnitus taevaste eluasemete rohkusest paljude kõrvus ettekäändena, mis tolerantuse sildi all kõikidele madalatele tungidele vaba voli annab. Kuid Jumala ilmutuses ei ole kusagil öeldud, et kuradit ja igavest hukatust pole olemas, et kõik inimesed on tema riigis willkommen nende käitumisest hoolimata.

Siin maa peal on aga inimesed tõesti üsna erinevad nii oma vaimuannetelt kui voorustelt. Kuigi läbilõikeinimesi on kõige rohkem, kohtab vahel ka eriliselt andekaid, kelle talent avaldub muusikas, matemaatikas, organiseerimisvõimes, inimestetundmises või muus seesuguses. Niisamuti puutume kokku inimestega, kes ei saa elus hakkama: nad võivad isegi olla milleski andekad, kuid on konfliktid, või puudub neil töövõime. Lisaks elab meie keskel ka vaimse puudega inimesi, kes ei ole oma olukorras kuidagi süüdi ega oska seda parandada. Peame arvestama sellega, et me ei suuda tihti teisi õiglaselt hinnata. Jumalale aru andes peavad nemad vastama enda südametunnistusele, mitte meie omale. Ja ikkagi käituvad mõned kristlased nii, nagu oleks taevas vaid üksainus eluase, kuhu jõudmiseks peaksid nad teistel sinna tee sulgema.

Siiski on vähetõenäoline, et taevariik on ülikoolidiplomi sarnane, mille puhul võib olla ükskõik, kas lõpetati kiituskirjaga või lauskolmedega – diplomisse kirjutatud ametinimetus jääb ikka samaks. See, et taevaseid eluasemeid on palju, ei tohi meie kõrvus kõlada üleskutsena teha kurja nii täpses mõõdus, et me lõpuks ikka veel kõige viletsama taevaonnikese ukselingist kinni saaksime. Sest Jeesus kinnitab selge sõnaga: tõesti, tõesti ma ütlen teile: kes usub minusse, see teeb neidsamu tegusid mida mina teen, ja teeb neist suuremaidki, sest mina lähen Isa juurde.

Armsad õed ja vennad, võibolla oleks pinnapealne mõista Jeesuse tegude all ainult imesid, mis tema sõna peale sündisid. Tema tuli külvama taevariigi seemet ja andis meile ülesande, et meie sellest viljakandvad taimed kasvataksime Looja kirkuse kiituseks. “Veel suuremate tegude” all tuleb mõista ülesannet Jeesuse õpetust edasi arendada. Me peame õppima üha kaugemale ette mõtlema, oskama arvesse võtta muutuvat maailma, ning läbi nägema pettust ja manipulatsiooni, mis peitub õõnsate loosungite taga. Ainult siis on lootust, et meie endi tegude headus võiks püsima jääda. Aamen.